

Arrest

nr. 45 268 van 23 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE VRIES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 juli 2009 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 10 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren en opgegroeid in Oyo (Oyo state). Uw ouders behoren tot de Yoruba-etnie. Na uw secundaire studies volgde u een opleiding kledij-ontwerper. Vanaf 1996 startte u uw eigen zaak. U had twee werknemers in dienst en vier personen in opleiding in uw ontwerp- en naaiatelier. U trad hiermee in de voetsporen van uw vader. Uw moeder deed aan handel in landbouwproducten. Uw vader had nog drie andere vrouwen. In 2000 trad u in het huwelijk met een naaister. Samen hebben jullie drie kinderen. Uw vader was het hoofd van de Morakinyo-familie. Deze laatste levert afwisselend met de Olu Ode familie en nog een derde familie de hoofdpriester van de Shango. Na het verscheiden van de oude hoofdpriester in juni 2008 was het

de beurt aan de Morakinyo of de Olu Ode familie om het hoofdpriesterschap op te nemen. Het is een belangrijke functie die tot de nodige eer strekt. De hoofdpriester komt immers aan het hoofd te staan van de drie voornoemde families, alsook van alle Shango gelovigen, en staat in direct contact met de god Shango. Er ontstond ruzie tussen beide families en zowel uw vader als uw oudere broer verloren hierbij het leven. Uit voorzorg stuurde u uw kinderen naar uw schoonouders en verhuisde u met uw echtgenote naar 'Akinmorin' (Oyo State). U leerde er een imam kennen, Ahmed Hamusa, en hij probeerde u te overtuigen moslim te worden. In december 2008 keerde u zich af van het Shango-geloof en werd u moslim. In uw wijk woonden reeds een aanzienlijk aantal moslims en u had opgemerkt dat mensen die naar Mekka geweest waren, terugkeerden als betere personen. U had ook genoeg van de familieruzies. Op 27 maart 2009 ging u huiswaarts van de moskee in traditionele kledij. Uw moeder, die reeds op de hoogte was van uw bekering, en twee ouderen van de familie van uw vader, die dit niet waren, wachtten u thuis op. Ze waren kwaad op uw moeder omdat zij het al wist en zegden dat zij u moest uitleggen wat de betekenis was van de littekens op uw gezicht. Om aan het hoofd te staan van Shango moet je over die merktekens beschikken, hetgeen ook betekent dat u priester moest worden. Er werd u gezegd dat u binnen de zeven dagen diende terug te keren naar uw dorp om een offer te doen en u aan te kondigen als hoofd van de Shango zoniet zou er een ander offer gedaan worden en zou u worden geofferd. Daarop vertrokken de twee ouderen en bleef u achter met uw moeder. Ze zei u het advies van hen op te volgen zoniet zou u hetzelfde lot beschoren zijn als uw vader en broer. Om aan hen te ontkomen moest u binnen de zeven dagen Yorubaland verlaten en binnen de zeven maanden aan de andere kant van het water geraken. U was wanhopig en ging raad vragen aan imam Hamza. Hij regelde het dat u kon worden ondergebracht bij een kennis van hem in Cotonou (Benin). U verbleef gedurende drie maanden bij deze Alhaji Yisa die koranlessen gaf. Na een van de lessen 's avonds probeerde u de slaap te vatten toen er bloed uit uw oren en mond kwam. De imam probeerde u te helpen maar hij zei dat hij niet veel kon doen voor u en dat u overzees moest gaan. Daags nadien legde hij uw precaire situatie uit aan de gelovigen in de moskee en hield hij een collecte. Op een dag bracht de imam u naar de haven. Hij had afspraken gemaakt met de mensen van een schip, en u stapte aan boord van een boot die u naar België bracht. De reis duurde ongeveer twee weken. Op 15 juli 2009 wendde u zich tot de gebouwen van de Belgische asielinstanties en startte er uw asielprocedure.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde dat u door het orakel was uitgekozen om het hoofd te worden van de geloofsgemeenschap die de god Shango aanbidt en dat u -om aan de gevolgen van een weigering te ontkomen- binnen de zeven maanden de oceaan moest hebben overgestoken om in veiligheid te zijn. U verklaarde op een gegeven moment tijdens het gehoor dat de mensen dermate overtuigd zijn van de voodoo, dat ze denken dat u hetzij al dood bent, hetzij binnenkort zal sterven en dat er dan iemand anders zal worden aangeduid (Cg, p.6). Op de vragen van een interviewer van het Commissariaat-generaal hoe ze weten dat u nog in leven bent en of ze ondertussen misschien iemand anders gekozen hebben, antwoordde u dat de mensen niet voor 100 procent weten of u nog in leven bent of niet en dat het de gewoonte is om ongeveer zeven maanden te wachten. U verduidelijkte: "als je ouders komen en zeggen hij leeft nog, gaan ze niemand anders kiezen, maar als ze het niet zeggen, zullen ze iemand anders kiezen na zeven maanden ongeveer" (Cg, p.6). Die periode van zeven maanden is ondertussen verstreken, rekening houdend met uw verblijf van drie maanden in Cotonou. Toen de interviewer hierop de bemerking maakte dat u terug kan naar Nigeria gelet op het verstrijken van deze periode, antwoordde u dat er geen twee koningen kunnen zijn, dat er één moet sterven, dat u degene zou zijn die zou sterven, dat als iemand wordt gekozen, die persoon niet meer terug kan naar Nigeria omdat twee koningen voor één paleis niet gaat, dat u zo bent geboren en daarom ook littekens hebt in uw gezicht (Cg, p.6). Het feit dat u littekens hebt op uw gezicht duidt er volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, echter in de eerst plaats op dat u hiermee behoort tot een bepaalde etnische groep, en eventueel stad of familie, niet dat u voorbestemd bent om opperpriester te worden zoals u beweert (zie informatie in administratief dossier en medisch attest door u neergelegd). Bovendien gaat u met de uitspraak dat 'twee koningen voor één paleis niet gaat' voorbij aan het feit dat uit uw eerdere verklaringen blijkt dat u het koningschap niet claimt, maar er integendeel afstand van deed, omdat u geen vooruitgang ziet in het aanbidden van goden (Cg, p. 6). Toen de interviewer verder peilde naar hoe ze u dan wel zouden

vinden indien u op een andere plaats in Nigeria zou gaan wonen, antwoordde u "Ze hoeven niets te weten, ze hebben gedaan wat ze moeten doen, de spirit, de geest gaat het werk doen. Het moment dat ik in het land kom, is het ding in de lucht en gaat ervoor zorgen dat alles in orde komt" (Cg, p.6). Deze uitleg, waarbij u verwijst naar bovennatuurlijke krachten, kan in het geheel niet ernstig genomen worden als verklaring waarom u niet over een intern vluchtalternatief zou beschikken in Nigeria. U bent weliswaar verhuisd maar het was uw moeder die met de ouderen van de familie u is komen opzoeken. Uw problemen met uw familie en de gemeenschap van de Shango gelovigen in uw plaats van afkomst, zijn beperkt tot een welbepaalde geografische omschrijving. Indien er daarenboven -zoals u zelf verklaart- reeds een andere priester gekozen is, is het nog minder aannemelijk dat men actief op zoek zou gaan naar u. U brengt dan ook onvoldoende elementen aan waaruit moet blijken dat u actueel een risico op vervolging zou lopen in een andere plaats in Nigeria dan uw plaats van afkomst.

Wat betreft de vervolgingsfeiten die u aanhaalt dient nog het volgende te worden opgemerkt. Met uitzondering van de bedreiging dat u zelf zou geofferd worden indien u niet in zou gaan op hun vraag priester te worden (Cg, p.5), hebt u geen vervolgingsfeiten aangehaald. U verklaarde binnen de zeven dagen Nigeria te hebben verlaten. Tijdens uw verblijf in Cotonou zou u hebben gebloed uit uw oren en mond (Cg, p.6). U legde de oorzaak hiervan bij vervolging door de geest van de Shango. Deze beweringen laten zich echter klasseren als vermoedens, veronderstellingen en bijgeloof en kunnen als dusdanig niet in overweging worden genomen als vervolgingsfeiten. Er kan immers ook een louter medische reden zijn voor de door u beschreven problematiek. Daarenboven -en niet in het minst- is uw geloof in de macht die de god Shango toedicht om u te treffen weinig verenigbaar met uw moslimgeloof. Toen dit werd opgeworpen door de interviewer, maakte u een vergelijking uit de schriften die niet relevant is (Cg, p. 6-7). Indien u zich bekeerd hebt tot de islam dan is het weinig aannemelijk dat u dermate veel belang hecht aan de mystieke krachten van de Shango religie dat deze de aanleiding voor u vormden om het land te verlaten.

De door u voorgelegde 'Staff ID-card' van de 'Elegance Fashion Designer and Beauty Shop', brengt geen wijzigingen aan voorgaande bemerkings aangezien uw beroepsactiviteiten hier niet in twijfel worden getrokken. Dit document is geen officieel bewijs van uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker stelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit in het bezit te zijn geweest van een identiteitskaart of paspoort terwijl hij zowel zijn lager middelbaar heeft afgewerkt als een opleiding als kledingontwerper heeft gevolgd, een diploma werd uitgereikt en hij daarenboven in 1996 zijn eigen naaiatelier opstartte (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoeker hiervoor een identiteitsbewijs heeft neergelegd. De neergelegde "staff ID card" is geen officieel identiteitsbewijs maar een louter privé opgemaakt lidkaartje. Het document doet geen dienst als identiteitsbewijs en ondersteunt evenmin

verzoekers asielmotieven. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en tast zijn geloofwaardigheid aan. Daarenboven adstrueert verzoeker evenmin zijn reisweg van Benin naar Europa. Hij brengt geen enkel nuttig gegeven aan over zijn beweerde illegale bootreis zodat hij niet aantoonbaar per schip te hebben gereisd. Verzoeker weet niet waar het schip aanmeerde en verklaarde enkel dat de reis “ongeveer twee weken” duurde (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Verzoekers voorgehouden illegale reis klemt te meer nu geenszins uit zijn verklaringen blijkt dat hij problemen kende met de Nigeriaanse autoriteiten. Verzoeker toont dan ook de noodzaak niet aan om illegaal te reizen.

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen door Shango-aanhangers omdat hij weigerde het religieuze hoofd te worden van deze sekte. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker vage verklaringen aflegt aangaande de dood van zijn vader en broer en zijn opdracht opperpriester te worden. Verzoeker wist tevens niet met zekerheid te stellen of er intussen een andere opperpriester werd aangesteld (zie gehoorverslag CGVS, p.6). De bestreden beslissing stelt dienaangaande “U verklaarde op een gegeven moment tijdens het gehoor dat de mensen dermate overtuigd zijn van de voodoo, dat ze denken dat u hetzij al dood bent, hetzij binnenkort zal sterven en dat er dan iemand anders zal worden aangeduid (Cg, p.6). Op de vragen van een interviewer van het Commissariaat-generaal hoe ze weten dat u nog in leven bent en of ze ondertussen misschien iemand anders gekozen hebben, antwoordde u dat de mensen niet voor 100 procent weten of u nog in leven bent of niet en dat het de gewoonte is om ongeveer zeven maanden te wachten. U verduidelijkt: “als je ouders komen en zeggen hij leeft nog, gaan ze niemand anders kiezen, maar als ze het niet zeggen, zullen ze iemand anders kiezen na zeven maanden ongeveer” (Cg, p.6). Die periode van zeven maanden is ondertussen verstreken, rekening houdend met uw verblijf van drie maanden in Cotonou. Toen de interviewer hierop de bemerking maakte dat u terug kan naar Nigeria gelet op het verstrijken van deze periode, antwoordde u dat er geen twee koningen kunnen zijn, dat er één moet sterven, dat u degene zou zijn die zou sterven, dat als iemand wordt gekozen, die persoon niet meer terug kan naar Nigeria omdat twee koningen voor één paleis niet gaat, dat u zo bent geboren en daarom ook littekens hebt in uw gezicht (Cg, p.6)” en “Bovendien gaat u met de uitspraak dat ‘twee koningen voor één paleis niet gaat’ voorbij aan het feit dat uit uw eerdere verklaringen blijkt dat u het koningschap niet claimt, maar er integendeel afstand van deed, omdat u geen vooruitgang ziet in het aanbidden van goden (Cg, p. 6).”

3.4. Indien verzoeker zich beroept op de geldende Shango-tradities en het plaatselijke gewoonterecht dan dient hij dit nader toe te lichten. Zo is niet aannemelijk dat eeuwenoude tradities niet voorzien in eventuele successieproblemen en -alternatieven. Verzoeker beperkt zich tot het vermelden van een wachtperiode van zeven maanden voor de oproeping van een nieuwe kandidaat voor de functie van religieus hoofd maar toont niet aan wie hierover beslist en hoe de hiërarchie van de Shango dit kan beïnvloeden. Belangrijke functies als religieus hoofd/koning zijn in wezen publieke functies zodat verzoeker hierover nuttige gegevens en documentatie kan aanvoeren, wat in casu niet is gebeurd. In tegendeel, verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Hij blijft bij loutere beweringen zodat hij niet aannemelijk maakt dat hij in aanmerking kwam voor deze functie noch dat hij desgevallend hiervan geen afstand kon doen zonder in opspraak te komen. Verzoeker toont dan ook de waarachtigheid van zijn beweringen niet aan zodat hieruit geen vervolging kan worden afgeleid.

3.5. Waar verzoeker volhoudt dat de littekens in zijn gezicht “dragen de betekenis dat hij hoofdpriester moet worden” blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier dat dergelijke littekens op de eerste plaats bij de Yoruba een bewijs zijn van het behoren tot een bepaalde etnische groep, eventueel stad of familie. Verzoeker weerlegt deze informatie niet in zijn verzoekschrift. Het voorgelegde medische attest bewijst dat verzoeker op beide wangen en op de linkeronderarm littekens vertoont die eventueel een etnische herkomst kan ondersteunen maar geen bewijs zijn van zijn asielmotieven.

3.6. Voor zover verzoekers asielrelaas waarachtig is -quod non-, maakt hij niet aannemelijk dat er voor hem geen intern vluchtalternatief voorhanden is. Tijdens het verhoor door de Commissaris-generaal

kwam verzoeker niet verder dan te stellen *“Ze hoeven niets te weten, ze hebben gedaan wat ze moesten doen, de spirit, de geest gaat het werk doen. Het moment dat ik in het land kom, is het ding in de lucht en gaat ervoor zorgen dat alles in orde komt”* (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Deze vage verklaringen over bovennatuurlijke krachten kunnen allerminst volstaan om aan te tonen dat verzoeker - voor zover nodig - geen intern vluchtalternatief heeft bij zijn terugkeer naar Nigeria.

3.7. In het verzoekschrift stelt verzoeker dienaangaande dat *“Het is echter een algemeen bekend en algemeen gegeven dat etnische en religieuze rellen alomtegenwoordig zijn in Nigeria”* en legt ter ondersteuning een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken neer. Verzoekers blote bewering kan allerminst overtuigen nu hij geen objectief element aanbrengt dat er op wijst dat Shango-aanhangers verzoeker over het hele Nigeriaanse grondgebied zouden zoeken om hem uiteindelijk te vermoorden. Wat het reisadvies betreft, kan worden opgemerkt dat dergelijk reisadvies enkel betrekking heeft op reislustige westerlingen die naar Nigeria willen reizen en niet slaat op Nigeriaanse staatsburgers. Volgens de disclaimer wordt het reisadvies opgevat *“als één van de informatiebronnen die de Belgische reizigers kunnen raadplegen om een beslissing te nemen aangaande hun reisplannen en is dus een vrijblijvende raadpleging, gepubliceerd als een dienstverlening aan de reizigers, aan wie het vrij staat om het al dan niet op te volgen”*.

3.8. De vrees voor vervolging van een kandidaat vluchteling kan als gegrond beschouwd worden wanneer hij aantoont dat zijn continue verblijf in zijn land van oorsprong onhoudbaar geworden is om redenen vervat in de definitie van de Vluchtelingenconventie (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 1992, 9). Dit is in casu niet het geval.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Waar verzoeker stelt *“Er is sprake van ernstige schade indien er een ernstige bedreiging van het leven is tengevolge van een binnenlands of internationaal gewapend conflict”* beroept hij zich op artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet en dient aldus elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land.

4.1.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK